

El Decret que “regula” la definició del règim lingüístic a les escoles

written by Redacció Unilateral | 4 de setembre de 2023

El 17 de juliol d'enguany llegíem que “el Departament d'Educació ha posat en exposició pública el [decret que regula la definició del règim lingüístic a les escoles](#)”. Aquest decret que desplega els punts fixats en relació amb les llengües emprades en l'ensenyament aprovada per ERC, PSC, Junts i els Comuns i quina sorpresa, hi diu que el castellà *pot ser*: “llengua d'ús curricular i educatiu per a alguns continguts específics, activitats educatives o recursos didàctics si així ho preveu el projecte lingüístic de centre”. Si bé la responsabilitat recau en el Departament i, de rebot, en les direccions dels centres, està clar que aquesta arbitrietat és contraproductiva ja que posa èmfasi en les persones que estiguin al càrrec i instàncies de cada entitat: és a dir, paper mullat i no rema a favor de les garanties de la immersió lingüística.

Aquest decret forma part del [Pla de foment de la llengua catalana als centres educatius 2023-2028](#).

Tenint en compte els informes que anualment elabora i fan públics diverses entitats de prestigi i competents en la matèria com la [Direcció General de Política Lingüística](#) i, [Plataforma per la Llengua](#), entre moltes altres, així com també la pràctica i realitat que viu la societat catalana al carrer i també en l'àmbit cultural i educatiu, no es pot obviar que aquest decret lluny de regular “el règim lingüístic” resulta ambigu, fet que sembla perjudicar la llengua minoritzada i que és emprada políticament i sense cap mirament, a nivell privat i públic, per les forces polítiques i entitats espanyolistes com a moneda de canvi. Una escalada de repressió que atempta

contra els drets lingüístics d'una nació sense estat. Com a mínim, hauria d'estar clarament i estipuladament protegida, no només en teoria sinó a la pràctica i defensada per tothom que es faci dir demòcrata.

La CUP, [des de fora, advertia que aquesta nova normativa contribuirà a la segregació lingüística](#) imposant el bilingüisme de manera poc prudent davant la situació de disglòssia que vivim, més que mai i quan la catalanofòbia i voluntat de fragmentació de la llengua s'està polaritzant de manera desaforada. També molts lingüistes i professionals que viuen la situació en directe i cada dia. En el català, convé mantenir les campanyes polítiques i partidistes a banda, i [mostrar unitat real entre els partits catalans](#).

Aquest pla i la llei del català a l'escola, tots dos aprovats fa poc més d'un any com a resposta a la sentència que obligava a impartir un 25% de les classes en castellà, prometien millorar la situació i protecció jurídica real. Com a país caldria poder aspirar a garanties en l'acompliment de la normativa amb mesures en cas d'incompliment, alhora que també hauria de garantir haver assolit la competència lingüística, i no amb requisits o solucions de mínims que puguin emascarar un aprenentatge suficient i conscient de cara als drets lingüístics dels catalanoparlants. Les advertència i tasca professional (i no parcial) de lingüistes, historiadors i analistes –amb més o menys visibilitat pública– han aportat diferents punts de vista si bé majoritàriament des d'un punt de vista crític. El fet que els partits catalans decidissin no reformar la llei de política lingüística, tal i com s'havia previst, en iniciar les negociacions el 2022 podria generar desconcert. Amb la via que han trobat els quatre grups parlamentaris per esquivar l'obligació d'impartir el 25% de castellà a les aules, com marca la sentència del TSJC, els pot sortir el tret per la culata.

["El TSJC ha imposat ara més llengua espanyola emparant-se en la llei aprovada pel Parlament de Catalunya"](#), llegíem. Cal

tenir en compte qui és el PSC i la deriva de la seva cúpula i les seves prioritats. Sense un marc legal que blindi la immersió, la justícia lingüística sempre topará amb l'Estat espanyol, ja que el TSJC i el TC són el mateix. Sobta que una mesura per incentivar i promoure el català s'hagi de resoldre previ pagament, ja que resulta no menys que miserable i alarmant que calgui [premiar als qui ho facin a cop de butxaca](#) –i més tenint en compte l'*espoli fiscal* que pateix Catalunya i les moltes multes imposades per causes i imputacions a la societat civil, derivades de l'exercici de drets i de la llibertat d'expressió, associació i manifestació, com a mesura de coerció i repressiva.

Valdria la pena també repassar i comparar la gran obra la primera edició de la qual es va editar ja fa anys, el 1988, [importància i rellevància](#) de l'obra que pren ara tot el sentit, amb la versió actualitzada més recent i ja va per la 25ª edició: [La sociolingüística per a joves del segle XXI](#).

Tenint en compte que la presència i situació del català i el castellà en la societat catalana és desigual i que el coneixement d'ambdues llengües en l'ensenyament a tots nivells és un fet més que provat, la situació del català no queda equiparada ni protegida *in stricto sensu*. Més que rebaixar les expectatives per assolir consensos, es podria negociar realment a partit de la realitat. A més, cal tenir en compte que el punt de la llei que, en la proposta, designava el català com a llengua d'acollida de l'alumnat nouvingut va quedar eliminat en el text del 24 de març.